

Сенде жылыуу ана ёшюнню,
Жерими кырдык ийиси сенде,
Тазалыгъы анала сютюню,
Кёгет жангылыгъы сёзлерингде.

Анам этген гыржынны татыуу,
Таукелликлери батыр эрлени,
Туугъан от жагъабызны жылыуу,
Жарыкълыгъы жазгъы эрттенлени,

Къар юзюлгенлерини даууру,
Жугъутур секиргени таулада,
Батырла хыны къылыч урууу,
Къушла къычырыгъы булутлада,

Шаудан шыбырдауу, кёк кюкюреу,
Жайлыкъда шошлугъу ингирлени,
Такъырлыкъда эркин къанат керии,
Мурулдагъаны кёгюрчюнлени –

Барысы да, ана тилим, сенде,
Сыйлы жерибизни жюреги – сен,
Кёгетле ийиси сёзлерингде,
Халкълай турурбуз, сен турсанг эсен!..

Сен болмасанг, биз да сёзсюз-тилсиз,
Сен барда, бушуубуз болур сел.
Санга тилек эте жашайбыз биз,
Къууанчыбыз, жарсыуубуз да – сен.

Халкъ ана тилинде къайгъы сёзюн,
Алгъышын, келечилигин айтды,

Урушда жауладан сакълап жерин,
Ана тилинде жырлай къайтды.

Къыйын кюн тыянган тыягъыбыз,
Къууанч кюн жубатхан сырыйнабыз,
О, ана тилим – сабийлик тили,
О, ана тилим – кертилик тили!..

1955